

כמה טיפים ועצות שנאספו מכח הפעם הקודמת (מיועד לבחורים)

א. ראשית יש להתאזר בסבלנות "מופלגת", - עשוי לקחת כל דבר הרבה מאוד זמן [ויותר ממה ששייך לשער].

ב. וממילא יש לקבוע חברותא לדרך, וכמה וכמה מיני ספרים, [זה הזמן להשלים לימודי משנ"ב, בקיאות ועוד], הישיבה באוטובוס לבד, עשויה ליקח כ: 4-5 שעות מינימום, - [וכן ליקח צידה לדרך, להלוך ולחזור].

ג. גם לאחר שמגיעים, הולכים ברגל קרוב לחצי שעה, ועדיין ממתנינים כשעה [בשמש ובעמידה] עד שמתחיל משהו, [כדאי לקחת רק דפים ללימוד לזמן זה, ולא לסחוב שקיות וספרים, תפילין רבים נעלמו פעם קודמת].

ד. בדרך כלל בשר ודם אינו מסתדר 7-8 שעות בלי לברך אשר יצר, ואף שמארגנים כל מיני ניידים, עדיין ברוב המקומות חסר מאוד, ע"כ עצה טובה להשתדל להמצא באזור ביהכנ"ס, או לכה"פ לנסות למקם את עצמו במקום שיש ניידים כאלה, [חשוב מאוד].

ה. מכיון שיש הרבה פלאפונים במקום אחד, כל הקליטה נופלת לגמרי כך שאין סיכוי לתאם אם פלוני ואלמוני להפגש עמו על ידי שיחת טלפון, והכל מתנהל כמו לפני עידן הטלפונים].

ו. ועכשיו אל העיקר – יש לדעת שהאירוע הזה הוא מרגש במיוחד, עצם הדבר שמתכנסים קרוב למליון בני תורה לבקש על כבוד שמים, הוא כינוס שלא היה כמותו מזמן חורבן הבית, [כ-2000 שנה] ובפעם הקודמת רוב רובם של המבוגרים הזילו דמעות בזמן הסליחות, וכל אחד יכול להרגיש כמו ביום כיפור, אך הדבר תלוי בך, אם תתרכז בתפילה, בפניה שלך, או שח"ו תתעסק בזוטות למיניהם, ויש לנצל מאוד מעמד נדיר כל כך, לבקש על הגאולה ועל הבני תורה, וגם על ישועת הפרט, [כמדוי' שרבותינו לא בירכו חכם הרזים, בפעם הקודמת].

ז. בזמן הסיום, יש לחץ ודחיפות מרובות, יש לזכור את מה שכתב פעם הגרד"ל שליט"א במכתב כי לדחוף ולדחף הוא איסור דאוי ואין לזה כל היתר וגם במקום מצוה.

ולסיום, אנא ואנא, קח אחריות על הדפים של התהילים שמשביבך, שלא יזרקו ח"ו, ולא יתמעט ח"ו כבוד שמים בזה, קח אותם עמך למקום של כבוד, זוהי זכותך הגדולה, וגם חובתך.

מן הסתם יש לשער כי מורינו הגר"י בויאר זללה"ה היה נשאר לפקח עד הדף האחרון...

המעוררים